

in dit nummer:

Afscheid	1
Nieuws van de Bond Zonder Naam	3
Actie Help de Bond helpen	4
Lichtbaken: Afscheid nemen	8
De Bond helpt	11
Waar wachten we op?	14
Puzzel mee voor mensen in nood	18

43e JAARGANG NR. 1

januari/februari/maart 2006

Bond Zonder Naam

AFSCHEID

Het is een afschuwelijke eigenschap maar ik kan geen afscheid nemen. Van niets!! De kleinste onbenulligste dingetjes bewaar ik, dus mijn zolder is overvol. Nu heb ik een echtgenoot die aan al die dingen absoluut geen waarde hecht en wij bakkeleien heel wat af. Maar al die herinneringen, het is zo moeilijk.

Een aantal jaren geleden moest ik echt mijn twaalf jaar oude auto inruilen. Mijn trouwe rode Toyota die ik nieuw gekocht had toen ik van mijn oudste in verwachting was. Ik wist het nog niet eens, maar toen mijn pareltje werd afgeleverd, wel. Zij, mijn auto's zijn altijd vrouwelijk, heeft me altijd

overall naar toe gebracht, me nooit laten staan, werd alleen een beetje ouder. Het uiterlijk was niet meer zo flitsend, om het zo maar zo te zeggen. Ik vond het geen probleem, ze deed precies wat ze moest doen, namelijk autorijden en ze was mij geheel tot dienst. Heel wat vieze luiers zijn op de achterbank verwisseld, tranen gedroogd en kapotte knieën verzorgd. Mijn auto was met mij de moeder!! Ik herinner me nog die keer dat ik, erg stom, de deur dichtgooide en de sleutel erin liet zitten, evenals mijn zes maanden oude zoontje. Daar zat hij, opgesloten en huilend want hij wilde er uit. Ik stond buiten, ook huilend, want ik zag geen kans om de

auto open te breken. Als ze had gewild, had ze zich zo laten openbreken, maar helaas was ze te goed ontworpen. Uiteindelijk kwam de oplossing in de reservesleutel van mijn man en het kan aan mij liggen, maar volgens mij slaakte ze een zucht van verlichting toen haar portier openging.

Op een gegeven moment, het moest een keer gebeuren, gaf haar binnenwerk het op en moest de knoop doorgemaakt worden. Ik moest afscheid nemen! Heel wat gesprekken heb ik met haar gevoerd, liefdevol over het dashboard gewreven, haar hartelijk bedankt voor al die trouwe jaren en samen met haar wat traantjes geplengd.

Nee, ik kan geen afscheid nemen. Niet van alle tekeningen die de kinderen gemaakt hebben op de peuter- en kleuterschool. Niet van dat allereerste t-shirtje dat ze gekregen hebben, zelfs niet van het schattige spijkerjasje dat ze allebei gedragen hebben. Maar ook niet van de boeken die ik vroeger zelf heb gelezen of van de agenda's van de middelbare school. Het blijft allemaal liggen in dozen. En met elke verhuizing gaan de dozen mee, tot grote ergernis van mijn man. Het boeit me niet, die dozen blijven! Na de laatste verhuizing mis ik er echter een paar en ik verdenk iemand toch heel sterk. Verhuizen is overigens ook zo'n vreselijk probleem voor mij. Nog altijd rij ik regelmatig langs mijn ouderlijk huis dat al 18 jaar aan iemand anders toebehoort.

Jammer dan, het blijft MIJN huis en elke keer zeg ik het even gedag.

En weet u wat nou zo erg is: mijn dochter lijkt op mij! Laatst waren we haar kamer aan het fatsoeneren. Dat klinkt vriendelijker dan het is, want het kind maakt er gewoon een gigantische puinhoop van (dat heeft ze trouwens van geen vreemde). Wat denkt u dat ik vond? Een grote plastic zak met allemaal spulletjes voor het haar. Elastiekjes, speldjes, bolletjes, vierkantjes, beertjes, haarbanden, kortom: alles wat ze ooit in haar haar heeft gehad. Op mijn voorzichtige voorstel of die zak misschien ... Hevig verontwaardigd wees ze dit af. Het was van HAAR en het bleef van HAAR en ik moest absoluut niet denken dat dat ooit weg zou gaan. Ik begreep mijn kind volkomen, maar moest natuurlijk toch een beetje het goede voorbeeld geven. Mijn ouderlijk gezag laten gelden. Ik faalde jammerlijk, want na haar veelbetekende blik naar de uitpuilende schotten in haar kamer, ze slaapt op diezelfde zolder, hoefde ik niets meer te zeggen. Ik kan gewoon geen afscheid nemen, het is triest, maar waar. Gelukkig lijkt mijn zoon op mijn man. Hij heeft net vijf vuilniszakken vol aan de straatkant gezet: "Zo, opgeruimd staat netjes." En ik moet me enorm bedwingen!!! Of zal ik toch even ..., je weet maar nooit. Het zou zo zonde zijn. •

M.A.

ACCEPTGIRO VOOR DE JAARBIJDRAGE 2006

Ook deze keer is de acceptgiro bij de eerste krant van het nieuwe jaar bestemd voor het overmaken van uw jaarlijkse bijdrage. Het minimumbedrag blijft voor het vijfde (!) achtereenvolgende jaar gehandhaafd op € 10.

Mogen wij voor het belangrijke en noodzakelijke werk van de Bond Zonder Naam op uw gulle steun rekenen?

Degenen die een machtiging voor automatische incasso hebben afgegeven, ontvangen weliswaar geen acceptgiro, maar worden hierbij uitgenodigd eventueel een (bescheiden) extra bijdrage over te maken op girorekening-nummer 1500.

Alvast onze hartelijke dank!

WERVING NIEUWE BEGUNSTIGERS

Zoals velen van u weten, worden de meeste nieuwe begunstigers aangemeld door trouwe aanhangers van de Bond Zonder Naam. Daarom doen wij een beroep op u allen om de aanmeldingskaart, die u in deze krant aantreft, in te vullen voor een mogelijk geïnteresseerde in het werk van onze Bond. Wij zorgen er uiteraard voor dat deze alle benodigde in-

formatie krijgt toegestuurd. Mensen die gebruik maken van internet, kunt u ook verwijzen naar de site

www.bondzondernaam.nl.

Wij danken u nu reeds voor de medewerking en zien het resultaat van uw inspanningen vol verwachting tegemoet.

SPREUKENKALENDER 2006: € 8 PER STUK

Vergeten een weekkalender met spreuken te bestellen? Dat kan alsnog door zelf een giro- of bankopdracht uit te schrijven en ten

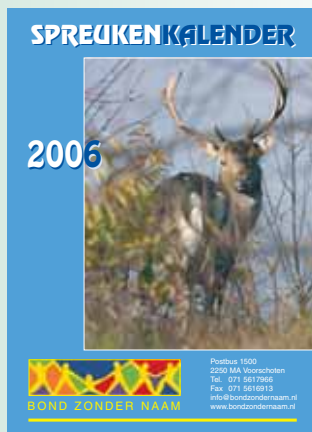
minste € 8 per

exemplaar over te maken naar onze speciale girorekening 4432932 ten name van de Bond Zonder Naam Kalender-actie te Voorschoten.

Gebruikt u voor-

al niet één van de eerder toegezonden acceptgiro's en wilt u bij uw bestelling duidelijk aangeven hoeveel kalenders u wenst te ontvangen?

Indien u telebankiert, vergeet dan bovendien niet uw volledige adresgegevens te vermelden. ●

Postbus 1500
2250 MA Voorschoten
Tel. 071 561 7366
Fax. 071 561 0415
info@bondzondernaam.nl
www.bondzondernaam.nl

Actie *HELP DE BOND HELPEN!*

Inleiding

In de vorige Krant Zonder Naam (42e jaargang nr. 4) heeft u kunnen lezen dat negen van de tien projecten min of meer waren afgewikkeld en dat het laatste project door omstandigheden pas in

november kon worden afgerond. In die krant is aandacht besteed aan de eerste zes goede doelen. •

Dit zijn de vier andere begunstigde projecten

(in willekeurige volgorde)

Hospice Nieuwegein

Ruim drie jaar geleden ontstond het idee om een hospice in Nieuwegein op te richten en nu is het bijna zover: in januari 2006 worden de eerste gasten ontvangen. Het hospice is een plaatsvervangend (t)huis voor vier ernstig zieke mensen met een relatief korte levensverwachting. In een huiselijke sfeer wordt zorg geboden door vrijwilligers, die dag en nacht bij toerbeurt aanwezig zijn. Zij worden in hun werk begeleid door twee coördinatoren die in dienst zijn van de Stichting Hospice Nieuwegein. Net als thuis, ontvangt de gast in het hospice verpleegkundige zorg van de thuiszorgorganisatie. De medische zorg blijft in handen van de eigen huisarts. Familie en vrienden zijn, als de gast dit wenst, altijd welkom en kunnen ook blijven logeren. De vrijwilligers nemen de zorg voor de

gast van hen over als zij niet aanwezig zijn, of zijn hen behulpzaam als zij dat willen.

In het hospice heeft elke gast een eigen kamer, met telefoon, tv en radio/cd speler. Er zijn voor hen twee badkamers beschikbaar. Verder is er een ruime huiskamer met keuken, waarin ook door familie gekookt kan worden. Bij goed weer kan gebruik worden gemaakt van de beschutte patio.

De financiële middelen voor het realiseren van het hospice moeten komen van fondsen, bedrijven en particulieren. De Stichting Hospice Nieuwegein is de Bond Zonder Naam en de prijswinnaar, het echtpaar A.C. Enkelaar, dan ook zeer erkentelijk voor de financiële steun.

Dankzij de steun die gegeven wordt door bijna 400 donateurs aan de Stichting Vrienden Hospi-

ce Nieuwegein, wordt de exploitatie van het hospice mede mogelijk gemaakt. Dit is nodig omdat de subsidie die gegeven wordt niet toereikend is om alle kosten te dekken.

Bestuur en projectgroep van het hospice.

In overleg met de Bond Zonder Naam en de prijswinnaar is gekeken waar het bedrag van € 5.000 het best aan besteed zou kunnen worden. Gekozen is om in de keuken een aantal noodzakelijke extra voorzieningen te treffen. Tot nu toe werd uitgegaan van een zogenaamde basisuitrusting en het hospice is erg blij met deze extra aanvulling. •

De Zonnebloem maakt het gewone bijzonder!

Aandacht, daar draait het om bij de Zonnebloem. Aandacht voor mensen met een fysieke beperking. Voor mensen die niet zo snel meekomen in deze snelle maatschappij en die dreigen te vereenzamen. Door middel van huisbezoek, excursies en aangepaste vakanties verhoogt de Zonnebloem

de kwaliteit van leven van tienduizenden zieken en gehandicapten. Of het nou gaat om even lekker uitwaaien in de dierentuin, een bezoekje aan de Keukenhof, een goed gesprek met één van onze vrijwilligers of zorgeloos op vakantie met ons schip: de Zonnebloem maakt het gewone bijzonder!

Al 20 jaar vaart het vakantieschip van de Zonnebloem onafgebroken richting Duitsland en inmiddels hebben 46.000 ernstig zieken en gehandicapten de vakantie van hun leven gehad. Het schip is na al die jaren sterk verouderd en voldoet niet meer aan de eisen op het gebied van hygiëne, veiligheid en privacy, maar de vraag naar deze vaarvakanties blijft toenemen. Voor onze passagiers is het namelijk de meest comfortabele en vaak enige manier om op vakantie te gaan.

Dus is besloten om een nieuw schip te bouwen. Het schip kost echter 14 miljoen euro, en dat kunnen we natuurlijk niet alleen opbrengen. Daarom vragen we heel Nederland iets te doen voor de Zonnebloem zodat we vanaf februari 2006 met ons nieuwe schip jaarlijks zo'n 3.000 zieken en gehandicapten een scheepslading vol plezier kunnen bezorgen.

Inmiddels zijn we begonnen met de bouw van het nieuwe schip en op 27 augustus jl. is het casco, onder luid applaus van het toegestroomde publiek, te water gelaten. Langzaamaan komt de 14 miljoen in zicht en neemt het schip haar huidige vorm aan, maar we zijn er nog niet. Ook voor het afbouwen en de inrichting van het vakantieschip blijft de steun van het Nederlands publiek hard nodig.

Daarom is de Zonnebloem bijzonder blij met de gift in het kader

van de actie Help de Bond helpen! Namens alle vakantiegangers van de Zonnebloem hartelijk dank hiervoor! De Zonnebloem bedankt uiteraard ook de prijswinnaar van die actie: mevrouw Tesselaar-van der Gragt uit Warmenhuizen.

Met ruim 38.000 vrijwilligers is de Zonnebloem de grootste vrijwilligersorganisatie van Nederland. De vrijwilligers zetten zich in voor mensen die door ziekte, handicap of leeftijd lichamelijke beperkingen hebben. Het voorkomen van sociaal isolement en het bijdragen aan de kwaliteit van leven zijn daarbij de voornaamste doelen. Jaarlijks leggen de Zonnebloemvrijwilligers ruim een miljoen huisbezoeken af en organiseren zij voor vele tienduizenden zieken en gehandicapten excursies, evenementen en andere dagjes uit. Ook gaan elk jaar ruim 7.200 (zwaar) hulpbehoevende mensen met de Zonnebloem op vaar-, bus- of landvakantie.

Meer weten over het nieuwe vakantieschip van de Zonnebloem? Kijk op www.ietsdoenvoordezonnebloem.nl. Weten wat de Zonnebloem nog meer doet buiten het bekende reisje langs de Rijn? Kijk dan op www.zonnebloem.nl •

De Zonnebloem

KiKa-RoW 2005: roei kinderkanker de wereld uit

Een heel bijzonder initiatief van een aantal roeiers van de roei- en kanovereniging "Michiel de Ruyter" uit Uithoorn. Zij wilden graag financiële steun geven aan de Stichting KiKa (kinderen kankervrij). Deze stichting zet zich in voor onderzoek naar en bestrijding van kinderkanker. De voorzitter heeft in oktober 2004 een kleinzoon van 10 jaar verloren, Vinnie Krispijn, die aan een zeer agressieve vorm van leukemie leed. Door de ziekte van deze jongen kreeg de nieuw opgerichte Stichting KiKa-RoW haar doel. Omdat één van de andere roeiers in was voor een nieuwe uitdaging, werd het idee geboren om ergens eind augustus, begin september – afhankelijk van de weersomstandigheden – met een groep de oversteek naar Engeland te maken en weer terug. Met een speciaal ontworpen 'zeeroei-boot', heel toepasselijk 'The Vin' gedoopt, zou men vanuit Uithoorn vertrekken, om via Amsterdam en IJmuiden naar Lowestoft (Engeland) te roeien en vervolgens terug naar Rotterdam. Dit zijn ca. 280 zeemijlen ofwel 500 kilometers!

De heer en mevrouw Th.C. Homan uit De Kwakel brachten dit bijzondere project onder de

aandacht van de Bond Zonder Naam. Hun zoon is één van de roeiers en de stichting wilde minimaal € 500.000 euro bij elkaar roeien! Zaterdag 9 juli mochten de heer en mevrouw Homan de cheque van € 5.000 overhandigen aan de heer A. Vuil (voorzitter) en de heer Chr.L. Gispén (secretaris) van de Stichting KiKa-RoW. Dit gebeurde onder grote belangstelling en prachtige weersomstandigheden naast het botenhuis van "Michiel de Ruyter".

Inmiddels heeft de overtocht plaatsgevonden. Op zondag 28 augustus vertrok de boot om 16.00 uur uit IJmuiden en op dinsdag 30 augustus werd voet aan wal gezet in Lowestoft. Een dag later begon de boot om 08.00 uur aan de terugreis en op donderdag 1 september werd om 09.30 uur

Lees verder op pag. 10 >

Afscheid nemen

Partir, c'est mourir un peu. Afscheid nemen is een beetje sterven. Dat is een bekende Franse uitdrukking. Afscheid nemen heeft een negatieve klank, als er een kleur bij past is die donker, als er een emotie bij past dan is die verdrietig, somber. Maar zoals aan alles zit ook aan afscheid nemen een andere, positievere kant!

Afscheid nemen kan beperkend werken, je helemaal vastzetten in het omkijken, in het terugkijken naar wat niet meer is. Je hebt er immers afscheid van genomen? Nee, je oude autootje, waar je zo verknocht aan was, zoals Marjolein in het openingsartikel schreef, krijg je nooit meer terug. Maar ... ook je nieuwe auto kan een vriendje worden, en waarschijnlijk een veel betrouwbaarder vriendje dan de oude de laatste tijd was! Nee, afscheid nemen van je werk, bijvoorbeeld door pensionering, is onherroepelijk, maar wie zegt er dat dit ook geen nieuwe kansen biedt? Je de mogelijkheid geeft om te kijken naar andere vormen van bezig zijn? Het in contact komen met bijvoorbeeld vrijwilligerswerk? Of ruimte bieden om een nieuwe hobby te kunnen ontwikkelen waaraan je veel plezier kan ontleunen?

lichtbaken

Afscheid nemen van je eigen huis, om te verhuizen naar een verzorgingshuis. Het is een beslissing waar veel mensen pas toe komen als het echt niet meer gaat. Ze ervaren het als een moeten. Als een afscheid van de plek waar ze vaak heel gelukkig zijn geweest. Dan doet afscheid nemen pijn, maar toch ... Het kan weer nieuwe deuren openen.

Juist wie minder mobiel is geworden, kan er makkelijker contacten opdoen. Kan eens koffiedrinken met een buurman of vrouw, of een spelletje doen. Misschien zelfs wel heel wezenlijke vriendschappen sluiten.

Er gaat een deur dicht, maar er gaat ook weer een venster open!

“Afscheid nemen bestaat niet”, zingt Marco Borsato. Ik denk dat hij bedoelt dat van hetgeen we afscheid nemen altijd een stukje in ons hart achterblijft. Het is nooit helemaal weg. Zoals een geliefd persoon niet ‘weg’ is zolang je aan hem of haar denkt. Afscheid nemen kan ook een stukje bevrijding bieden. Een moeten loslaten van een situatie waar je niet vrij-

willig zelf een einde aan kan maken. Het besluit wordt door de omstandigheden voor je genomen. En dan biedt afscheid ook weer ruimte, het geeft een ‘herkansing’.

Ik schreef het al: de omstandigheden nemen de beslissing. Je hoeft er niet meteen blij mee te zijn, je mag er zelfs heel verdrietig om zijn. Afscheid neem je immers niet altijd vrijwillig.

Maar als je open kunt staan voor de nieuwe mogelijkheden die een afscheid biedt, dan kan je er achteraf op terug kijken als een vernieuwing, als een positief iets. En dan kan het donkerbruin van het afscheid toch oplichten naar een oranje tint in het heden. Maar, je moet er wel voor open staan. Je moet durven los te laten. Geen gemakkelijke opgave, maar wel één die veel goeds kan brengen. Iedereen moet afscheid nemen. Iedereen moet die keuze keer op keer maken. Ik wens u bij die heel persoonlijke keuzes, heel veel sterkte toe! •

M.W.

Vervolg van pag. 7
aangemeerd in Vlaardingen.
De laatste acht kilometer werden
bewaard tot zaterdag 3 septem-
ber, omdat 'The Vin' officieel
zou worden ingehaald tijdens
de Wereldhavendagen.

Tenslotte kon de Stichting Kika-
RoW op vrijdag 16 september in
het stadhuis van Rotterdam een
cheque ter waarde van € 250.000
overhandigen aan twee kinderon-
cologen van het Emma en Sophia
Kinderziekenhuis. •

NOG EEN ZONNEBLOEMWENS!

In Lochem was het feest. De
heer L. Polling uit Laren (Gel-
derland) bestemde het gewon-
nen bedrag van € 5.000 voor de
zeer actieve afdeling Lochem-
Laren van de Nationale Vereni-
ging De Zonnebloem. Zo worden
de middagbijeenkomsten door
circa 80 mensen bezocht en de
vrijwilligers bieden veel plezier
aan een grote groep gehandicap-
te medemensen.
De afdelingsvoorzitter, mevrouw
T. Mensink, heeft aangegeven dat
de afdeling Lochem-Laren in ja-
nuari 2006 al weer 25 jaar bestaat
en een speciale commissie is al

enige tijd druk bezig met de voor-
bereidingen van de jubileumfes-
tiviteiten.

De gift van de Bond Zonder Naam
zou het afdelingsbestuur in staat
stellen om vooral ook alle vrijwil-
ligers in het zonnetje te zetten.
De Zonnebloem bestaat immers
bij de gratie van vele vrijwilligers.
Op verzoek van de heer Polling
heeft de directeur van de Bond in
zijn plaats de cheque op dinsdag-
ochtend 1 november aan mevrouw
Mensink overhandigd, tijdens één
van de maandelijks bijeenkom-
sten die voor alle vrijwilligers in Lo-
chem worden gehouden. •

Dankzij uw financiële steun hebben een aantal mensen en enkele organisaties ook in het tweede halfjaar van 2005 niet tevergeefs een beroep gedaan op de fondsen Mensen In Nood, Help Ze Allebei (slachtoffer- en daderhulp) en Maatschappij en Vernieuwing.

Aanvragen voor het fonds Mensen In Nood worden ingediend door instellingen van maatschappelijk werk en aanvragen voor het fonds Help Ze Allebei door bureaus voor slachtofferhulp en reclasseringsinstellingen.

MENSEN IN NOOD

Twee consultants hebben een jongeman voor financieel beheer aangemeld via een nieuw woonproject voor dak- en thuisloze jongeren. Hij woont daar zelfstandig en heeft gedurende een periode van twee jaar intensief contact met een vaste woonbegeleider. Daarnaast zorgt een maatschappelijk werkende voor verdere hulpverlening. Vanwege zijn leeftijd heeft de jongeman een bijstandsuitkering van nog geen € 450 per maand en moet hij zien rond te komen van een leefgeld van slechts € 65 per maand. Er is geen enkele financiële ruimte om ook maar iets af te lossen op een schuldenlast, die vooral is ontstaan door rondzwervingen langs verschillende opvanghuizen en daarbij geen vast adres en inkomen hebbend. De gemeente

heeft inmiddels toegezegd dat er een toeslag gaat komen voor deelnemers aan het nieuwe woonproject. Zodra dit wordt gerealiseerd, kan een vast bedrag worden gereserveerd voor de aanschaf van kleding en schoeisel etc. Betrokkene heeft nu nauwelijks kleding en moet vrijwel dagelijks in hetzelfde rondlopen. Aan de Bond Zonder Naam en twee andere fondsen wordt ieder een bijdrage van € 300 gevraagd voor de aanschaf van kleding. Ondanks dat doorgaans géén bijdrage wordt verstrekt indien sprake is van een structurele financiële probleemsituatie, besluit de commissie de gevraagde € 300 bij wijze van hoge uitzondering toch beschikbaar te stellen.

Al vanaf haar 17e jaar is een nu 37-jarige vrouw medisch afgekeurd. Haar 7-jarig dochttertje is vier jaar geleden seksueel misbruikt en heeft ernstige medische klachten. Vanwege gedragsproblemen is zij onder behandeling bij een kinderpsychiater. Inmiddels is gespecialiseerde gezinsbegeleiding ingeschakeld. De vrouw heeft schulden, doordat zij enkele keren heeft samengewoond en er na het verbreken van de relaties financieel slecht vanaf kwam. De totale huisraad is zelfs een keer weggehaald, maar

de verzekering betaalde niets uit, omdat geen braaksporen werden geconstateerd. Met de schuldeisers zijn betalingsregelingen getroffen. Doordat de vrouw steeds meer uitvalverschijnselen vertoont, zal het niet lang meer duren voordat zij rolstoelafhankelijk wordt. Zij heeft via de Wet Voorziening Gehandicapten (WVG) een auto gekregen. Onlangs zijn moeder en dochter verhuisd naar een aangepaste woning, maar de bijdragen vanuit de WVG en de bijzondere bijstand waren niet toereikend. Er is ondersteuning nodig voor aanschaf van huisraad, afscherming van de tuin en de eigen bijdrage voor een invalidenparkeerplaats. Maar ook voor een nieuw bed, waaraan extra eisen aan de kwaliteit van het matras en verstelbaarheid van de bodem moeten worden gesteld. Verder moet er behangen en geschilderd worden en de plafonds van de slaapkamers moeten afgetimmerd worden. Uit kopieoffertes blijkt dat een totaalbedrag van € 6.430 benodigd is. Behalve de Bond Zonder Naam zijn er ook zeven andere fondsen aangeschreven. De commissie besluit € 675 toe te kennen en dit bedrag te oormerken als bijdrage in de aanschaf van twee bedden.

Bij een Bureau Jeugdzorg is een jeugdbeschermer/voogd verantwoordelijk voor een autistische, zeer zwak begaafde jongen van 15 jaar. Zijn moeder kan niet goed voor hem zorgen en daarom verblijft de jongen in speciale te-

huizen. Onlangs is hij verhuisd naar een antroposofische instelling, waar hij volwassen kan worden en te zijner tijd voorbereid kan worden op begeleid zelfstandig wonen. Op de Bond Zonder Naam en twee andere fondsen wordt een beroep gedaan om € 2.800 bijeen te brengen voor inrichtingskosten, een computer met printer, een fiets, sportkleding en lidmaatschap van een sportclub etc. Bovendien is ook gewone kleding nodig, die zijn wettelijke vertegenwoordiger voor hem moet kopen. De Jeugdzorg heeft daarvoor geen financiële middelen en met de ouders van de pupil is helemaal geen contact meer. De commissie besluit een bedrag van € 700 toe te kennen en deze bijdrage specifiek te bestemmen voor de aanschaf van kleding en een fiets.

Een 21-jarige vrouw, met een zoontje van 4, neemt als tweedeaars student deel aan een opleiding aan een hogeschool. Op 14-jarige leeftijd is zij met haar moeder naar Nederland gekomen. Als studerende alleenstaande moeder heeft de vrouw het financieel sowieso al moeilijk, maar de problemen zijn alleen maar verergerd omdat zij de verleiding van postorderbedrijven niet kan weerstaan. Inmiddels is een dusdanige schuld opgebouwd, dat zij haar studie niet zal kunnen voortzetten. Het energiebedrijf zal binnenkort de leverantie stopzetten. Enkele maanden geleden is een stichting benoemd tot be-

windvoerder over de goederen van de vrouw en is vastgesteld dat bij 15 schuldeisers ruim € 7.500 openstaat. Betrokkene overweegt nu om haar studie te beëindigen en fulltime te gaan werken om er financieel op vooruit te gaan. Volgens de bewindvoerder zou dat jammer zijn, aangezien het niet aannemelijk is dat de vrouw met ongeschoolde arbeid meer inkomsten zou hebben dan nu middels studiefinanciering het geval is. Er wordt naar gestreefd de vrouw haar studie schuldenvrij te laten vervolgen en daartoe zijn zeven fondsen aangeschreven. Aan de Bond Zonder Naam wordt specifiek € 745 gevraagd om de schuld aan het energiebedrijf, die uit handen is gegeven aan een incassobureau, in één keer te kunnen voldoen. De commissie honoreert dit verzoek.

Totdat haar moeder overleed, woonde een minderbegaafde (inmiddels bejaarde) vrouw bij haar in. Daarna leerde zij haar eveneens minderbegaafde echtgenoot kennen en is tien jaar geleden met hem getrouwd. De man behoorde de financiën en heeft al het geld er doorheen gejaagd, waaronder ook het spaargeld van de vrouw. Zij ontdekte dit pas toen haar man onverwacht overleed en er zelfs een grote vordering van twee schuldeisers boven water kwam. Omdat de vrouw niet meer zelfstandig kan functioneren, is zij onlangs opgenomen in een verzorgingshuis en houdt maandelijks maar € 265

over voor zak- en kleedgeld, zodat zij niet in staat zal zijn de schulden af te lossen. Om de schuldeisers een eenmalige betaling van 50% tegen finale kwijting te kunnen aanbieden, moet een bedrag van € 4.000 bijeen worden gebracht. Daartoe wordt aan de Bond Zonder Naam en drie andere fondsen ieder € 1.000 gevraagd. De commissie besluit dit bedrag toe te kennen als bijdrage in het realiseren van een schuldsaneringsregeling – tegen finale kwijting – met de twee schuldeisers, met dien verstande dat de € 1.000 pas betaalbaar wordt gesteld nadat uit kopieën van de beslissingen van de drie andere aangeschreven fondsen blijkt dat de overige € 3.000 bijeen wordt gebracht.

SLACHTOFFERHULP

Bij een echtpaar met twee jonge kinderen wordt ingebroken in hun stacaravan op het terrein van het asielzoekerscentrum. De materiële schade is gelukkig beperkt gebleven tot € 300. Aangezien er geen daders bekend zijn en asielzoekers niet via het Centraal Orgaan Asielzoekers tegen diefstal zijn verzekerd, wordt een beroep op de Bond Zonder Naam gedaan. De commissie besluit de helft van de schade, te weten € 150, te vergoeden.

Een 10-jarig meisje wordt aangereden door een bromfietser. Haar

Lees verder op pag. 16 >

Waar wachten we op?

December is een maand van wachten en verwachten. Eerst is er het sinterklaasfeest dat de harten van zoveel kleine (en ook grote) mensen sneller doet kloppen. En dan, als we de pepernoten en de speculaas nog niet eens op hebben, verschijnen de lichtjes en de kerstbomen. Dan begint het wachten op het kerstfeest. Ook in die periode spelen verwachtingen een grote rol; wat gaan we doen dit jaar, met wie brengen we de feestdagen door, bezoeken we een kerk of een concert? Kijken we er verlangend naar uit of zijn we stiekem blij als alles weer achter de rug is?

Er ligt altijd zo'n wolk van positieve verwachtingen rond die dagen: de wolk van vrede en goedheid; de wolk van glitters, lichtjes en sterren, soms een bijna opgeklopte wolk van gezelligheid. Als je het in die dagen zonder de 'kerstgezelligheid' moet stellen is dat extra pijnlijk voelbaar, want de verwachting is toch wel dat het zo hoort ...

En als we die dagen dan achter de rug hebben, is er ook nog het nieuwe jaar waar we op wachten en waar ieder van ons ook zo zijn verwachtingen over heeft. Wat zal het jaar ons brengen? Zal het een goed jaar worden of hangt

ons allerlei narigheid boven het hoofd, of wordt het een beetje van beide? Kijken we uit naar dat nieuwe jaar of zien we er tegen op? Staan er belangrijke gebeurtenissen op stapel in het nieuwe jaar, of zal het mogelijk rustig en gewoontjes verlopen?

Wachten ... verwachten ... in verwachting zijn, wat zeggen die woorden, wat betekenen ze voor ons? Het eerste waar we meestal aan denken, is nieuw leven, de geboorte van een kind. Maar je kunt van veel meer in verwachting zijn dan van een kind ... Je kunt in je leven wachten tot je een bepaald doel hebt bereikt, een bepaalde plek hebt gevonden in je werk, in je gezin, in de maatschappij. Je kunt wachten op erkenning, geluk, rijkdom en gezondheid. Je kunt ook iemand verwachten, wachten op iemand die je lang niet gezien hebt, je verheugen op het bezoek, de verwarming wat hoger zetten, wat lekkers in huis halen en de buitenlamp aandoen. Wat of wie het ook is: we wachten wat af in ons leven en wat verwachten we ook vaak veel ...

Wachten en verwachten is soms in blijdschap uitkijken naar, dan weer is het in spanning zitten en opzien tegen. Uitkijken naar een verjaardag of een huwelijksfeest is heel wat anders, dan wachten

op de uitslag van een onderzoek of een zware operatie. Verwachten is lang niet altijd blij en hoopvol.

Waar wachten we op in dit nieuwe jaar? Wat doen we zelf eraan om het tot een goed jaar te maken? Veel mensen nemen zich aan het begin van een nieuw jaar een aantal dingen voor. Sommigen maken zelfs een lijstje van goede voornemens. Ze nemen zich voor om te stoppen met roken, of een collega wat vriendelijker tegemoet te treden, een oude vriendschap weer wat op te pakken, of eindelijk die achterstallige klussen eens te doen.

Ik maakte als kind ook ieder jaar zo'n lijstje, maar de voornemens op dat lijstje waren zo hoog gegrepen, dat dat heel frustrerend was en dat ik het waarmaken van zo'n lijstje al gauw opgaf. Het lukte me namelijk nooit om een jaar lang geen ruzie te maken met mijn kleine zusje, dat lukte me zelfs geen week!

Onhaalbare voornemens werken dan alleen maar verlamdend. Dan verliest zo'n nieuw schoon jaar al gauw zijn glans en ga je

over tot de orde van de dag. Dat is eigenlijk jammer, want een nieuw jaar verwachten is toch wel heel bijzonder. Ook al weet je niet wat je allemaal te wachten staat in dat nieuwe jaar, het is toch mooi om dat jaar op een open manier tegemoet te treden. Het is goed om je af te vragen wat jouw eigen bijdrage aan dat nieuwe jaar kan zijn, om het tot een goed jaar te maken. Je verwachtingen voor dat nieuwe jaar komen meestal niet zomaar aangewandeld. Daar moet je zelf je steentje aan bijdragen en soms zelfs wel meer dan één.

Ieder jaar weer ervaar ik die laatste dagen van het jaar als een uitnodiging. Een uitnodiging om het nieuwe jaar te verwachten als een goede vriend. Je klaar te maken om er iets moois, of in ieder geval het beste van te maken. De verwarming wat hoger zetten en de buitenlamp aandoen en hopen op een goede tijd! •

L.H.

Vervolg van pag. 13

moeder, die aangifte bij de politie heeft gedaan, fietste achter haar dochter en was getuige van de aanrijding, waarbij zowel haar dochtertje als de bromfietser op de grond vielen. Ondanks dat het een voorrangsfout van de bromfietser was en het meisje zich verontschuldigde, is de verkeersovertreder boos weggereden, zonder zijn identiteit bekend te maken. Het slachtoffertje heeft lichte verwondingen en kan een paar dagen niet naar school. Als gevolg van het ongeval zijn haar fiets, jas en schoenen beschadigd. De materiële schade bedraagt totaal € 210. De commissie kent een bedrag van € 175 toe, inclusief € 150 voor het laten repareren van de fiets.

Kort na het opnemen van een bedrag van € 700 bij het postkantoor wordt een bejaarde vrouw door twee jongens beroofd. Door deze diefstal is de vrouw erg gedupeerd, omdat zij moet rondkomen van een AOW-uitkering. Aangezien de vrouw een erg groot risico heeft gelopen door in één keer een groot geldbedrag op te nemen, besluit de commissie niet meer dan € 350 beschikbaar te stellen.

Een man is door zijn buurman geslagen en daarbij is zijn bril vernield. Ondanks dat uit een medische verklaring bleek dat het slachtoffer vanwege zijn lichamelijke conditie niet over de kracht

beschikt om zelf klappen uit te delen, gaf de rechter de verdachte het voordeel van de twijfel en sprak hem vrij. Het slachtoffer heeft een nieuwe bril moeten aanschaffen en daarmee was een bedrag van € 675 gemoeid. De commissie besluit € 450 bij te dragen in de geleden materiële schade.

Aanvraag voor een man, die kortgeleden slachtoffer is geworden van een brand die op de zoldertage direct boven zijn appartement heeft gewoed. De man is daar vanwege zijn echtscheiding een half jaar geleden gaan wonen, maar was vergeten een inboedelverzekering af te sluiten. Door de brand is het appartement onbewoonbaar geworden en de inboedel is vanwege ernstige waterschade door een gespecialiseerd bedrijf direct afgevoerd. Het appartement wordt hersteld door de verhuurder, maar de man heeft geen financiële middelen om een nieuwe inboedel aan te schaffen. De politie heeft de brand in onderzoek, omdat is gebleken dat de zoldertage in gebruik was voor het telen van wiet. Er zijn nog geen verdachten opgespoord, maar het is wel duidelijk dat het slachtoffer zelf niet wordt verdacht. Naar verwachting kan de man binnenkort zijn kamer weer betrekken, maar hij zal toch over een inboedel (kleding en meubilair) moeten kunnen beschikken. Ondanks dat niet wordt voldaan aan de voorwaarde dat betrokkene recht-

streeks slachtoffer moet zijn van een delict, besluit de commissie een bijdrage van € 750 toe te kennen.

MAATSCHAPPIJ & VERNIEUWING

Een interkerkelijke stichting voor de zorg en opvang van heel kwetsbare groepen in onze samenleving vraagt aan de Bond Zonder Naam een bijdrage in de kosten van een dagtrip van dak- en thuislozen en langdurig verslaafden naar De Efteling. Het gaat om een bedrag van € 1.350 voor busvervoer, entree, lunch en versnaperingen, voor 25 deelnemers en 5 begeleiders.

Door de deelnemers zelf moet € 375 worden opgebracht. Aan de Bond wordt een bijdrage van € 500 gevraagd en aan een ander fonds de ontbrekende € 475. De commissie heeft het gevraagde bedrag beschikbaar gesteld.

In een grote stad vallen onder een stichting twee opvangcentra: één voor crisisopvang en één voor langdurige vervolgoopvang. Door een fusie is de beddencapaciteit verdubbeld naar 24 kamers. De kosten voor opvang, organisatie, exploitatie en vrijwilligers komen voor 50% uit eigen middelen. De andere helft komt uit giften, donaties en fondsen. Omdat de stichting onder de zogeheten zaaglijn zit, wordt geen enkele subsidie ontvangen. De organisatie kan niet draaien zonder de vele vrijwilligers en die moeten

goed gestemd en gemotiveerd blijven. Dat gebeurt in de vorm van diverse bijeenkomsten, recht op een maaltijd naar gelang de dagindeling, reiskostenvergoedingen, alsmede trainingen. Niet alleen hiervoor is geld nodig, maar ook voor de verdubbeling van het aantal bezoekers. De keuken is niet afgestemd op het koken voor 30 in plaats van 15 bezoekers. Zo moeten er extra grote pannen worden aangeschaft, meer serviesgoed etc. Volgens de begroting bedragen de vrijwilligerskosten € 23.500, waaronder € 7.000 aan reiskostenvergoedingen en € 2.000 voor vier vrijwilligersbijeenkomsten. Overeenkomstig het advies van de commissie kent het bestuur een totaalbedrag van € 4.450 toe, waarvan € 2.000 voor het organiseren van vier vrijwilligersbijeenkomsten op jaarbasis en € 2.450 voor de aanschaf van een kookplaat en een vrieskast. •

VOOR
GOEDE DOELEN

Puzzel mee voor

Bij de juiste oplossing vindt u in de gekleurde vakjes het gevraagde woord. Schrijf dit woord op een briefkaart en plak hierop minimaal € 0,59 extra aan postzegels. De opbrengst wordt besteed aan één van de goede doelen van de Bond. Onder de winnaars worden drie Iris-cheques ter waarde van € 10,00 verloot.

Horizontaal:

1.mondvocht 8.veel 15.tuinhuisje
16.Bijbelse naam 17.zeer oude
18.sterke druk 20.afhechten
22.jongensnaam 23.rijggaren
24.stilte!!! 25.Rijksgrens 27.vóór
28.metaal 30.rivier in Friesland
31.Europese Economische Gemeenschap 34.namaak 36.con-tour 39.Turkse muts 41.plaats in Portugal 43.geschikt om te toetsen 45.gereedschap 47.
48.straat 50.vacht 51.verharde huid 53.zeewier 55.verbodig
57.griezelig 59.ingang 61.aanwijzend voornaamwoord 64.tevens
65.spil 67.middeleeuws schip
69.nachtgoed 71.daar 72.ogenblik 74.armgewrichten 76.een zekere 77.eretekens 79.kolos 81.vogelproducten 82.lof 83.verdiepingen 84.gesmoes 85.inspecterend.

Verticaal:

1.reserve geld 2.Europese hoofdstad 3.slot 4.belofte 5.kiem 6.siësta 7.ontelbaar 8.leemte 9.beddengoed 10.vuur 11.nota 12."ins en" (Engels) 13.vrouw uit Ede 14.dag in voorjaar 19.vervelende 21.koel 26.verschiet 29.ophitsing 31.gravure 32.Gemeentelijk Energiebedrijf 33.lidwoord 34.clown 35.meisjesnaam 37.troep honden 38.perceel grond 39.volzin 40.soort weg 41.hevige 42.gekke 44.vis 46.oceaan 48.krijgskundige 49.Rijks Voorlichtingsdienst 50.hoofddekseel 52.Onderzoeksinstituut 53.boot 54.waar men bang voor is 56.vordering 58.voorzetsel 60.hoogtepunt 62.plaats in Duitsland 63.theaterplaats 66.reeks 67.toon 68.zweep 69.proberen 70.mist 71.een loot bevestiging 73.ondeskundige 74.loven 75.Internationale Organisatie 76.verschrikkelijke 78.omroepvereniging 80.zoogdier.

Stuur uw antwoord vóór 1 februari 2006 naar de Bond Zonder Naam, Postbus 1500, 2250 MA Voorschoten, en vergeet u vooral niet minimaal € 0,59 extra aan postzegels te plakken.

TPG Post keert het totaalbedrag aan bijfranking uit, na aftrek van 10% administratiekosten.

De winnaars worden in het volgende nummer van de krant bekend gemaakt.

mensen in nood

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15						16		17					
18					19		20	21					
22			23							24			
25		26		27			28			29		30	
	31		32			33			34		35		
36	37			38		39		40	41			42	
43					44		45	46					
				47									
48	49		50				51		52		53		54
55		56				57	58		59		60		
	61				62			63		64			
65	66			67		68		69		70		71	
72		73		74						75		76	
77			78					79			80		
81						82			83				
84							85						

Onverwacht bleek de puzzel in de vorige kwartaalkrant drie goede oplossingen op te leveren: **TEGENVALLER**, **TEGENVALLEN** en **REGENVALLEI**.

De winnaars zijn: M.P.A. Rijkeboer te Amsterdam, G. Schuurmans te Wanroij en M.Th. van der Togt-Steijvers te Leidschendam.
Zij hebben inmiddels een Iris-cheque ontvangen.

**Bestuur en medewerkers
van de Bond Zonder Naam
wensen u en al uw dierbaren
hele fijne kerstdagen
en een nieuw jaar
vol warmte en gerechtigheid,
vrede en gelijkheid
voor álle mensen**

COLOFON

Bond Zonder Naam,
Postbus 1500,
2250 MA Voorschoten.
Bezoekersadres:
Leidseweg 191,
Voorschoten
Telefoon (071) 5617966
Fax (071) 5616913

Redactieleden
- Marjolein Altena
- John Diependaal
- Lisette Hendriks
- Riet Peters
- Koen van Rossum
- Marijke Wieringa

E-mail:
info@bondzondernaam.nl
Internet:
www.bondzondernaam.nl

Girorekening: 1500
Bankrekening: 366119109

Oplage is ruim 26.000.
Overname van artikelen en
het gebruik van de spreuken
is toegestaan als de Bond
Zonder Naam expliciet
vermeld wordt.

SPREUKEN

NIEUWE VOORNEMENS?
*En die van
vorig jaar dan!?*

Januari 2006:
Nieuwe voornemens?
En die van vorig jaar dan!?

De spreuken zijn op
aparte kaartjes met een
toelichting (op de achter-
zijde) bij deze krant
gevoegd.

**LAAT JE
WAARDERING
BLIJKEN**

Februari 2006:
Laat je waardering blijken

*De volgende Krant Zon-
der Naam verschijnt
eind maart. Daarin vindt
u dan de spreuken voor
april, mei en juni 2006.*

*Je HOORT meer
als je
LUISTERT*

Maart 2006:
Je hoort meer als je luistert